

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/45/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010123
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4325010123.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., pre zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 3 písmeno f/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 13.03.2025, sp. zn. 7Pp/4/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 22. mája 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona, zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) na podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 10T/26/2021 zo dňa 24.02.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/38/2022 zo dňa 05.05.2022.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil tým, že odsúdený splnil formálnu podmienku – výkon dvoch tretín uloženého trestu, avšak nespĺnil ani jednu materiálnu podmienku, a to plnením povinností a správaním nepreukázal polepšenie a ani od neho nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Zdôraznil, že odsúdený sa opakovane dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti, opakovane mu boli ukladané nepodmienené tresty odňatia slobody, čo nepoukazuje na kritický postoj k jej páchaniu. Podľa názoru súdu prvého stupňa je v prejednávanej veci zrejmé, že ani predchádzajúca niekoľkonásobná izolácia odsúdeného od spoločnosti spočívajúca vo výkone trestu odňatia slobody, nemala doposiaľ na neho dostatočný preventívny a výchovný účinok. Poukázal na hodnotenie odsúdeného riaditeľom ÚVTOS Želiezovce, podľa ktorého sa odsúdený páchania trestnej činnosti dopúšťal opakovane, čo nepoukazuje na kritický postoj k jej páchaniu, pričom riziko recidívy je u neho stredné a resocializačná prognóza je menej priaznivá, ako aj o záver hodnotenia, podľa ktorého sa jeho podmienéčné prepustenie neodporúča. S poukazom na predložené hodnotenie odsúdeného mal za to, že odsúdený plnením povinností a správaním sa počas výkonu trestu odňatia slobody nepreukázal polepšenie v takej miere, aby bolo možné konštatovať, že je u neho podmienéčné prepustenie na mieste. Bol síce dvakrát disciplinárne odmenený a disciplinárne potrestaný nebol, jeho správanie však nebolo vždy bez nedostatkov. V predchádzajúcom ústave odsúdený v jednom prípade nespĺnil pokyny a príkazy príslušníka zboru tým, že odmietol byť ubytovaný na oddiele a užil liek inak ako ho predpísal lekár, a ďalej v jednom prípade vyhlásil hladovku z dôvodu, že chce byť preubytovaný do oddielu s bezpečnostným režimom. Aj po premiestnení do tunajšieho ústavu v jednom prípade odsúdený porušil ústavný poriadok tým, že nadväzoval nedovolené kontakty so spoluodsúdeným. Záverom súd I. stupňa konštatoval, že od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a preto bude naďalej potrebné na neho pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia

slobody. Taktiež prihladol s poukazom na § 66 odsek 2 Trestného zákona aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu. V sťažnosti uviedol, že predmetné kritériá odsúdený naplnil, nakoľko z hodnotenia odsúdeného vypracovaného ÚVTOS Želiezovce zo dňa 18.02.2025 vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného bolo na požadovanej úrovni a poukázal na skutočnosť, že odsúdený nebol disciplinárne potrestaný a že bol 2 krát disciplinárne odmenený pochvalou za aktívnu účasť v špeciálnopedagogickej diskusnej skupine a že sa zapája do programov v oblasti vzdelávania i v rámci kultúrno-osvetovej činnosti. Podľa názoru odsúdeného súd prvého stupňa pri posudzovaní podmienok na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nepripísal dostatočný význam zmenám v jeho správaní, ktoré boli podporené hodnotením jeho osoby ústavom. Ďalej uviedol, že splnil formálnu podmienku podmiennečného prepustenia v zmysle § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona, a to zákonom stanovenú dobu výkonu trestu a bol toho názoru, že riaditeľ ústavu sa pri skúmaní prvej materiálnej podmienky zamerával výlučne na minulosť odsúdeného, ktorou poukázal na páchanie trestnej činnosti a hodnotil, že resocializačná prognóza je menej priaznivá a neodporučil jeho podmiennečné prepustenie, čím však porušil základné právo na súdnu ochranu. Vo vzťahu k druhej materiálnej podmienke vzťahujúcej sa k dôvodnosti očakávania vedenia riadneho života po podmiennečnom prepustení odsúdený argumentoval potrebou starostlivosti o svojich rodičov a maloletého syna. Záverom odsúdený uviedol, že účel trestu považuje za splnený aj jeho čiastočným výkonom a vyjadril úmysel po podmiennečnom prepustení viesť riadny život a prestať s páchaním trestnej činnosti. Navrhoval, aby nadriadený súd opätovne posúdil podmiennečné prepustenie odsúdeného a aby sťažnosti odsúdeného vyhovel.

Nadriadený súd, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Nadriadený súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa, že odsúdený nespĺnil ani jednu z materiálnych podmienok určených ustanovením § 66 odsek 1 Trestného zákona na podmiennečné prepustenie, pretože plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal polepšenie a nie je možné od neho očakávať, vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť a predchádzajúce odsúdenia, že v budúcnosti povedie riadny život. Nadriadený súd je toho názoru, že je nevyhnutné, aby si odsúdený vykonal trest odňatia slobody tak, ako mu bol uložený odsudzujúcim rozhodnutím.

K úvahám súdu I. stupňa nadriadený súd dopĺňa, že nesplnenie materiálnych podmienok požadovaných ustanovením § 66 odsek 1 Trestného zákona na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je odôvodnené predchádzajúcim spôsobom života odsúdeného a vyplýva aj z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce a v neposlednom rade aj z registra trestov odsúdeného, pretože odsúdený sa opakovane, konkrétne šesťkrát, dopustil trestného činu krádeže, pričom vo väčšine z nich v súbehu s iným trestným činom (zločin vydierania, zločin lúpeže). Aj napriek skutočnosti, že pri prvom odsúdení rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/152/2009 mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody 1 mesiac so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok, odsúdený opäť spáchal trestnú činnosť, za ktorú bol opakovane odsúdený na nepodmiennečný trest odňatia slobody.

Čo sa týka argumentácie odsúdeného prostredníctvom jeho obhajcu v písomných dôvodoch sťažnosti, nadriadený súd tieto nepovažoval za relevantné. Absencia disciplinárneho trestu a udelenie dvoch disciplinárnych odmien nepredstavuje automaticky nárok odsúdeného na podmiennečné prepustenie, keďže materiálne podmienky podmiennečného prepustenia sa posudzujú komplexne podľa kritérií uvedených v ustanovení § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona.

Vo vzťahu k námietke odsúdeného k posudzovaniu prvej materiálnej podmienky (plnenie povinností a správanie odsúdeného), že jeho správanie je aktuálne na požadovanej úrovni, treba podotknúť, že v minulosti tomu tak nebolo. V predchádzajúcom ústave odsúdený v jednom prípade nespĺnil pokyny a príkazy príslušníka zboru tým, že odmietol byť ubytovaný na oddiele a užil liek inak, ako ho predpísal lekár a v ďalšom prípade vyhlásil hladovku z dôvodu, že chce byť preubytovaný do oddielu s

bezpečnostným režimom. Aj po premiestnení do tunajšieho ústavu v jednom prípade odsúdený porušil ústavný poriadok tým, že nadväzoval nedovolené kontakty so spoluodsúdeným.

Nadriadený súd považoval za správne a zákonné, pri hodnotení materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia, prihliadať na všetky záznamy o odsúdeniach, keďže predchádzajúci spôsob života a kriminálna minulosť odsúdeného, sú pri rozhodovaní súdu o jeho návrhu na podmiennečné prepustenie jedným z podstatných kritérií.

Na základe všetkých uvedených skutočností nemožno od odsúdeného dôvodne očakávať, že by v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody viedol riadny život počas skúšobnej doby, keďže v jeho prípade nie je páchanie trestnej činnosti len sporadickým vybočením zo spôsobu jeho života, naopak, odsúdený je špeciálnym recidivistom, čo preukazuje nekritický postoj odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. S ohľadom na uvedené nadriadený súd konštatuje, že nemožno predpokladať, že sa trestnej činnosti bude vyhýbať po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a začlení sa do spoločnosti ako riadny občan, ktorý dodržiava jej morálne a právne normy.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. So zreteľom na uvedené preto nadriadený súd sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.